

Victor Noble

Soritori de la sufletul tău

Prelegeri despre puterea recunoștinței,
iubire, suferință și realizare spirituală

Traducere din limba engleză:
Nicoleta Radu

Editura VIDIA
București, 2015

Cuprins

Prefața editorului	7
1. Recunoștința	9
2. Trandafirii sunt roșii	11
3. Frica	15
4. Rămas-bun	23
5. Eul, îndoiala și credința (I)	25
6. În căutarea unui străin	29
7. Legătura cu viața	33
8. Iubire neîmpărtășită	35
9. Eul, îndoiala și credința (II)	39
10. Definiții	41
11. Eu sunt liniștea	45
12. Mai mult sau mai puțin	49
13. Furia	51
14. Odihna	55
15. Templul	59
16. Moartea unui căutător spiritual	63
17. Dragoste și Dragoste+	67
18. Secretul	69
19. Îndrăgostiții, libertatea și căsătoria	73
20. Omul acela	85
21. Să fii tu	89
22. O viață sexuală minunată	93
23. Să nu jucăm jocuri	97

24. Șarlatan și căutător	101
25. Tăcerea	103
26. Tu și munca	105
27. Gelozia	109
28. Povestea sufletului	113
29. Aventura	117
30. Maestru și discipol	119
31. Căldura căminului	121
32. Să ne amintim de Buddha	125
33. Suferința legată de moarte	129
34. Deșteptul, Inteligentul, Sclipitorul, Geniul și Simplul	133
35. Căutarea libertății	135

Prefata editorului

„Scrisori de la sufletul tău” adună laolaltă mai multe prelegeri pe care Victor Noble le-a ținut în perioada 2011 – 2013. Aceste prelegeri au fost organizate pentru a răspunde diverselor interacțiuni pe care autorul le-a avut în discuțiile și ședințele individuale cu oameni din toate categoriile sociale.

Ca parteneră de viață și cel mai bun prieten în perioada în care s-a produs trezirea lui și pentru că i-am fost aproape în anii de după tranziție, mă simt privilegiată pentru că am putut să urmăresc în mod direct transformarea uluitoare a conștiinței unui om. Discuțiile pe care le-am avut cu Victor înainte, în timpul și după experiența lui m-au purtat într-o călătorie plină de bucurie, suferință, uimire, dragoste, credință și miracole. Prin această carte vă împărtășesc unele dintre cuvintele lui, care ne-au ajutat, pe mine și pe mulți alții, să ne urmăm visurile.

Fiecare prelegere din prezenta carte își propune să acționeze ca un îndemn pentru a căuta în voi înșivă. În niciunul dintre aceste texte nu se indică vreo metodă, instrucțiune sau modalitate. Toate sunt pline însă de intuiții care trezesc setea de a vă transforma pe voi înșivă.

Așa cum spunea Victor într-o conferință: „Ce vând eu deja aveți cu/în voi. Prin urmare, nu căutați răspunsuri; pe măsură ce auziți aceste cuvinte, căutați o mișcare în voi înșivă. Singurul lucru cu adevărat valoros pe care îl puteți afla e să vă aprofundați căutarea și să vă întăriți convingerea pentru a vă găsi propriile răspunsuri”.

Întrucât fiecare text scurt a fost scris pentru a fi citit în fața unui public restrâns, puteți foarte bine să le citiți fără să vă grăbiți unei

persoane apropiate sau unui grup mic, pentru a începe o discuție sau o ședință de meditație.

Inițial, textele nu au fost concepute pentru a vedea lumina tiparului, așa că s-ar putea să nu fie structurate atât de bine cum vă așteptați să găsiți într-o lucrare tipărită. Totuși, am ales să păstrez textele originale, fiindcă frumusețea mesajului stă tocmai în simplitatea lui. Prin urmare, veți găsi și multe pauze, ruperi de rând și virgule, care imprimă ritmul lecturii.

Ca notă finală, Victor folosește termenul „Dumnezeu” pentru a se referi la substanța esențială a Universului. Cu toții avem diferite denumiri pentru unul și același lucru; el a ales să folosească termenul „Dumnezeu” pentru simplitatea lui și pentru a evoca sentimentul de grațitudine la adresa existenței. În mod similar, trimiterele la personaje religioase sunt accidentale și au fost făcute pentru publicul căruia i se adresa la momentul respectiv. Victor nu acordă întâietate și nu respinge nicio religie, mișcare sau metodă în detrimentul celorlalte.

Bini Noble,
11 decembrie 2013

Unu

RECUNOȘTINȚA

Eu sunt asemenea unui copac...
cuvintele pe care le auziți sunt fructele...
Dumnezeu este pământul, pe care stau...

Sunt în viața mea oameni care mi-au permis să cresc, m-au ținut
în viață și m-au ajutat să mă dezvolt... ei sunt soarele, apa și cerul
meu...

Și lumea mi-a dat vântul... care m-a pus în mișcare... m-a
modelat...
dar nu a reușit niciodată să mă smulgă din rădăcini, din pământul
meu...

Dacă ați fost vreodată recunoscători copacului, pentru roadele
lui...
întotdeauna copacul a trimis mai departe recunoștința către
soare, apă, cer și vânt...

Și, mai cu seamă, cum toată electricitatea este legată la pământ...
toată recunoștința se duce în pământul pe care se sprijină...

Prin felul în care a fost conceput, lui i se cuvine toată recunoștința...

Aduceți slavă concepției, prin care oriunde e un copac înfipt în sol, vor fi soare, apă, vânt și cer...

Iubiți concepția... și aveți credință...

dacă ne-a dat picioare, ne va da și motive ca să dansăm...

dacă ne-a înzestrat cu voce, ne va da și perioade în care să cântăm...

și dacă ne-a dat aripi, ne va da și cer ca să zburăm...

Copacul nu are nevoie să primească ceva în schimb, pentru roadele lui...

nu vrea decât să aveți grijă de roadele lui... pentru copac nu e răsplătă mai mare decât ca o singură sămânță din unul dintre aceste roade să ajungă pe pământ mănos...

Prin urmare, voi, cei care culegeți roadele, aveți un loc aparte în inima lui...

voi sunteți motivul pentru care copacul poate să se gândească la un viitor...

pentru voi, există un viitor... pentru copac, nu există...

Voi îi dați motive să rodească... voi sunteți motivul pentru care seva circulă prin copac... copacul nu spune asta prea des... dar o știe pe vecie...

Din fiecare rază de soare, din fiecare picătură de apă, din fiecare petic de cer și din fiecare fărâmbă de pământ...

copacul a prins viață...

Roadele pe care le dă sunt prea puțin în comparație cu ce a luat...

Un copac trăiește și moare cu recunoștință!

TRANDAFIRII SUNT ROȘII

Aș vrea să mă iubești mai mult...
Aș vrea să ai mai mult succes...
Aș vrea să nu fi avut obiceiul acela...
Aș vrea să fii un pic altfel...

Cer prea mult?

...

În timp ce tu îți doreai toate acestea...
și eu voiam aceleași lucruri...
și eu voiam să fii un pic altfel...
și eu mi-am dorit asta, toată viața mea...

Am auzit relatări despre oameni care au făcut foarte multe din
dragoste...
s-au schimbat foarte mult din dragoste...

Azi însă mă întreb...
de ce eu nu aș putea să te schimb pe tine sau de ce tu nu ai putea
să mă schimbi pe mine...

Poate că am înțeles eu greșit ce am auzit...
poate că amândoi am cerut prea mult...

Poate că pe primul loc trebuia să fie dragostea și abia apoi să vină schimbările pe care le doream noi...

De ce mi-a luat aproape toată viața ca să pricep că acolo unde e dragoste se vor întâmpla minuni...
de ce mi-a luat aproape toată viața ca să pricep că tot ce trebuie să fac e să iubesc...

Fiecare zi în care mi-am dorit ca tu să fii altfel este o zi pe care am pierdut-o...

O zi pe care aș fi putut să o folosesc pentru a descoperi neputința mea de a iubi...

Poate că de dragoste aveam eu nevoie ca să ne schimbăm...

Dragostea, când e aplicată necondiționat, are acest efect asupra noastră și a celorlalți...

...

Aplic-o sufletului tău de câteva ori pe zi și lasă dragostea să se ocupe de schimbări...

Pur și simplu iubește pe cineva, pentru cine este acea persoană... iubește pe cineva, nu pentru că așa vei avea o viață liniștită, ci doar pentru că așa îți vei vindeca sufletul... celălalt poate să se schimbe sau să nu se schimbe, dar sufletul tău îți va mulțumi pentru asta...

Celălalt poate să fie egoist, poate să aibă scopuri meschine și să te tragă pe sfoară... celălalt s-ar putea să nu învețe niciodată lecțiile, dacă tu nu spui...

Nu te descuraja însă, pentru că cea mai mare lecție dintre toate este dragostea...
și cel puțin o persoană din acea relație va învăța această lecție...
și dacă tu ești plin de dragoste, s-ar putea ca într-o zi să se reverse și asupra celuilalt...

Celălalt s-ar putea să plece astăzi, dacă nu îl ții strâns...
să fii sigur însă că celălalt va pleca într-o zi, dacă îl ții strâns...

Dragostea îi aduce pe oameni laolaltă și îi leagă prin fire fine...
fire fine prin care fiecare se simte interconectat cu suferința și
bucuria celuilalt...

Ai grijă de aceste fire, care leagă inimile...
nu încerca să înlocuiești firele cu funii...
funiile sunt ca să miști stânci, dar ca să miști un suflet, de aceste
fire ai nevoie...

Întrebarea nu este dacă celălalt e bun sau rău, întrebarea e dacă
tu ai sau nu capacitatea de a iubi...

Întrebarea nu este cine e celălalt, întrebarea e dacă tu poți să îl
iubești pe cel de lângă tine...

Ce primești de la celălalt nu este important, important e să poți
să îl iubești când nu primești nimic în schimb...

Iubește pe cineva nu pentru ce face el sau ea pentru tine...
ci pentru că îți oferă un prilej pentru a-ți exersa dragostea...

Dorește pe cineva nu pentru ce îți dă...
ci pentru că îți oferă prilejul de a dărui...

Nu există nimic valoros la celălalt dacă tu cauți valoare...
valoare există în celălalt doar pentru că el sau ea evocă valoare
în tine...

Toate valorile, pe care tu le vezi în afara ta, sunt propriile tale
proiecții și dorințe...
adevărata valoare a prezenței celuilalt se află în tine...

Valoarea ta netă nu este un soț iubitor sau o soție iubitoare...
valoarea ta e direct proporțională cu capacitatea ta de a iubi...

Nu e nevoie ca celălalt să se schimbe...
fiind așa cum este, el sau ea adaugă valoare în viața ta...

Așa cum un trandafir arată mai frumos cu tulpină cu tot...
și un om e mai atrăgător când are frunze și țepi...

Când ai încetat să îl vezi pe celălalt ca pe o floare... și de ce ai
făcut-o...?

Trandafirii sunt roșii... lasă-i să fie așa cum sunt!